

Umplături de partid.

Partidul „moderat“ românesc a încetat de-a ezista, înainte de-a se fi născut. Știm, că d-l Babeș — a cărei bună credință de altfel nu o trăgem la îndoială — s'a silit din răsuferință a înjgheba un astfel de partid și în publicațiile sale prin ziare vorbea de partidul moderat ca existent, dar cu pașirea lui Tisza s'a sistat toată activitatea „moderaților“. Cu ceva înainte de a-și fi rostit Tisza faimosul său discurs la Orade, în care deneagă dreptul de existență al ori căruia partid naționalist, fie cât de moderat, d-l Babeș a făcut declarație prin ziare, că își sistează deocamdată activitatea pentru înjghebarea partidului moderat.

Ciudată întâmplare și curios om și Tisza acesta! Vrând desigur să lovească și să nimicească partidul național românesc, a nimicit pe cel moderat, care ori cum, stetea, ori voia să stea mai aproape de partidele maghiare.

Iar d-l Babeș a ajuns în o situație analogă cu baronul Bánffy. „Pașa“ dela Bistrița, de odinioară, vădându-se părăsit de toți, s'a apucat și a creat un nou partid, dându-i întocmai numele de *partidul nou*.

Partid acum era, bunăoară ca la d-l Babeș, dar aderenți, ca 'n palmă. Și cei câți-va dela început, încet pe încetul au evaporat și bietul Bánffy se văzu singur, singurel, el și „partidul“. Atunci se hotărî să-și toace la cap partidul și aștepta numai o ocazie bună. Aceasta 'i se oferî acum. „Civiții“ din Seghedin aleseseră la alegerile trecute de deputat pe Bánffy, cu programul „partidului nou“. Ei îi oferî și acum candidatura, cu acelaș program, și Bánffy le declară că primește a le fi candidat, însă cu program *în afară de partid*.

Astfel „partidul nou“ încetă a

mai via, analog cu partidul nostru moderat... Dar să-l lăsăm în pace pe răposatul nostru în Domnul. *De mortuis nihil...*

A rămas deci singurul partid, care a existat dela început la noi, care cuprinde întregul neam al nostru și și în campania electorală actuală apare bine încheșat și viguros: *partidul național român*.

Alături de el sunt apoi *transfugii*, oamenii siguratici, cari se alătură la un partid sau la altul, de unde li se aruncă câte un ciolan. Se înțelege, că ei se alătură mai bucuros la partidul dela cărmă, căci de aici, din oalele cu carne pot să primească și câte o bucată de carne mai grasă pe lângă ciolan. Transfugii avem din toate păturile societății, mai cu samă acum la alegeri, dar spre onoarea noastră fie zis, cu cât ne urcăm la poziții mai înalte, cu atât numărul lor scade. Doară pe la Caransebeș și acum — durere — pe la Orade de găsim samănța de acest fel de oameni, vrednici de cel mai mare dispreț al nostru.

În broșura sa către alegătorii din Boroșineu, d-l Dr. Ioan Suciu, vorbește și despre acești oameni, „umplături de partid“, constatând, că sunt spre stricarea și demoralizarea noastră.

Dăm aci din amintita broșură partea privitoare la aceasta — vrednică de atenție — și în care se ating și alte momente ale situației actuale.

„Sustă și azi, ba se dă tot mai impetuos pe față tendința — zice d-l Dr. Suciu — d-a trage la îndoială dreptul de existență al partidului nostru național român.

Tindem să spargem unitatea și întregitatea statului ungar, — gravităm înafară, — conspirăm cu vrăjmașii patriei noastre: aceste sunt

acuzările, pe cât de falze, pe atât de cutezante, prin cari încearcă a ponegri partidul nostru înaintea publicului maghiar neorientat și ușor crezător, precum și a speria dela conlucrare cu noi, pe cei mai slabi de inger dintre ai noștri.

Alții manevrează împotriva partidului nostru cu șiretlicuri. Caută a smulge pe cei creduli și pe cei demoralizabili dela sânul partidului național făgăduind, că îndată ce o să între în partidele lor: o să li fie tot cu fripturi și plăcinte, toate durerile ni-le vor alina, toate dorințele noastre juste, împlinite vor fi.

Contele Stefan Tisza este azi bărbatul de stat maghiar, care mai dinadins s-a pronunțat împotriva existenței partidului nostru național.

Așa zice nobilul conte, că însoși gruparea noastră într-un partid național osebuit, ar fi negațiune flagrantă a întregității „națiunii politice un-gare“, unitare și indivizibile, a națiunii, care ni-o impune articolul de lege 44 din anul 1868.

Și a afirma asta, tot acel bărbat o cutează, care, dacă exprimă cuvintele de „magyar nemzet“, nici când nu înțelege sub această numire — „națiunea politică ungară“, ci totdeauna singur numai Maghiarimea! Tot acela, care sparge în fel și chip „națiunea politică ungară“, — a cărei părți constitutive, adică cetățenii, resp. rasele, căror aparțin ei — sunt prin lege egal îndreptățiți: în parte chemată a domni și în altă parte, care are a fi supusă, — în parte, care în toate pornirile și chiar și în cele extreme idealistice, ori cât de egoiste, ar avea dreptul să se razime pe puterea statului, — și în altă parte, care chiar și numai prin aceea, că ține la limba sa strămoșească și la dreptul său de viață etnică proprie, cutează a fi în contradicere cu idealul

șovinismului maghiar, care culminează în „zidirea statului unitar național maghiar“ — și nu „ungar“ numai.

În ce privește promisiunile d-lui Tisza: facă bine și nu uite, că avem motiv a ne feri de credulitate. A rămas doar în paguba noastră nu numai sute de promisiuni, cum sunt și în unele părți din discursurile mai recente ale D-sale, dar a rămas chiar și lege fundamentală — uitată! După atari precedente cu greu se vor afla Români buni, cari să se dea de *umplătură al partidului D-sale*, înainte de a se împlini vorba strămoșască: „Ce-i în mână, nu-i minciună!“ Înțele-g: în *mâna neamului*. Pentru că aceea, ce ar primi unul ori altul pentru sine, nu-i spre mântuirea, ci chiar din contră: *spre stricarea și demoralizarea neamului întreg*.”

Prințul moștenitor Ferdinand al României se va duce în vară asta la Viena, ca să felicite în numele regelui Carol și al familiei regale pe împăratul Frantz Iosif pentru a optzecea lui aniversare.

Parlament central. Ziarul »Frankfurter Ztg«, în numărul său de Paști scrie, că moștenitorul nostru de tron nu are încredere în încercarea lui Khuen de a restabili ordinea în Ungaria. Noua situație îi este mai simpatică moștenitorului, de cum i-a fost cea anterioară, dar el ține la ideea, că ar fi mai bine să se dea tuturor țărilor monarhiei cea mai estinsă autonomie și apoi să se institue un parlament central în Viena.

Cu alte cuvinte moștenitorul voiește să casseze dualismul și din cauza aceasta consideră situația actuală numai de tranzitorie.

Din ce izvor își ia informația aceasta »Frankf. Ztg«, nu știm.

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Din viața d-lui Titu Maiorescu.

Din notițele biografice, apărute în numărul jubilar al „Convorbirilor literare“.

(Urmare.)

Pe lângă maturitatea sa grabnică, manifestată prin acea curioasă anticipare a profesoratului, mai era poate și alt gând care îndemnase pe tânăr să grăbească atât de mult examenul. Depărtarea de țară, cum se întâmplă mai ales în etatea fragedă, dă un relief incomparabil amintirilor legate de primii ani ai copilăriei. Preocuparea de țară, pentru cel crescut atâta timp printre streini, ajunsese acum cu atât mai vie, cu cât tocmai în acele timpuri, dela războiul Crimeii până la alegerea lui Cuza și la Unire, principatele trecuseră prin grele încercări, iar Ioan Maiorescu ținuse mereu deșteaptă această preocupare a fiului său. De aceea nu-i de mirare avântul, cu care tânărul scrie (8 Noiembrie 1858), unui compatriot cu care trăise la Viena în oare-care relații de intimitate și care acum se afla funcționar la Botoșani. La plângerile lui Cornea despre lăncozirea din țară, fiul lui Ioan Maiorescu, din Universitatea unde domnea încă spiritul lui Fichte, răspunde făcând

un apel entuziast la colaborarea tuturor tinerilor pentru reorganizarea principatelor, pentru fundarea Universității române, pentru întemeierea unei reviste care să concentreze activitatea literară și științifică, etc. Poate că în această scri-soare mijeste pentru întâia dată gândul, din care au eșit »Junimea« și »Convorbirile literare«. — Atmosfera Universității berlineze fusese deci prielnică pentru în-tărirea fibrei naționale.

Ioan Maiorescu, surprins însă de precipitarea examenului, și neputându-se împăca cu gândul rescurtării studiilor universitare stăruie de fiul său să și le continue la Paris, punându-i înainte, ca motiv formal, luarea unui nou titlu. La aceasta va fi contribuit și împrejurarea, că tocmai în acel timp Eforia școalelor destina-se câteva burse pentru tinerii ce ar fi voit să facă studii în străinătate. Una din acele burse impunea obligația de a lua în decurs de 3 ani licența în litere la Sorbonna. Pentru cel ce trecuse examenul de doctorat, concursul nu prezenta, firește, nici o greutate; de altfel privirile celor din București fuseră atrase asupra candidatului și printr-o conferință publicată despre »Socialism și comunism« ținută în sala liceului Sf. Sava. Remarcabilă și această conferință, nu numai prin combaterea dela sine înțeleasă a socialismului, pe care conferențiarul îl cunoscuse în Germania,

ci mai ales prin confirmarea și cu acest prilej a vocațiunii profesorale a tânărului.

Bursa e dobândită. La 3 Noiembrie 1859 — tocmai un an după ce sosise în Berlin — ajunge în Paris Tranzitia dela intimitatea socială, cu care fusese primit în familiile din Berlin, spre răceala izolării din Paris, unde un student străin e un simplu număr într-o casă cu multe odăi de închiriat, un atom perdut în enorma aglomerare de oameni, a fost la început foarte greu de suportat.

Deprimarea a fost învinsă totuși repede. Mai întâi a contribuit la aceasta cunoștința cătorva tineri, cari veniseră și ei pentru studii, între care d-l T. Rosetti, de care s-a legat apoi printr-o neclintită prietenie în tot cursul vieții. În al doilea rând, a contribuit la învioreare însăși grija studiului. Cu pornirea sa de a proceda ofensiv, abia înscris de câteva luni la facultatea de drept, noul venit obține permisiunea de a trece examenele, fără frecventare, și le și trece pe toate în timp de un an și jumătate, iar Sorbonna îi dă echivalența doctoratului său filosofic cu licența în litere.

Astfel, dela fereastra odăii sale (Quai des Augustins), care avea vederea asupra Luvrului și asupra turnurilor dela Notre-Dame, tânărul poate arunca o privire mai

liniștită asupra Parisului, cu toate bogățiile sale culturale.

Cetitor pasionat, cum fusese din copilărie, orientat acum și în istoria literaturii, studentul își concentrează toată luarea a minte asupra clasicii francezi. Admirator al lui Moliere și al lui Corneille încă din Berlin, rezervat față de superficialul Voltaire, citește aci operele lui Racine, Boile u și Pascal; rămâne însă refractar față de Rabelais și față de autoritatea bigotă ce atribuiesc unii Francezi lui Bossuet și Fénelon. În schimb »Emile« și »Nouvelle Héloïse« îl încântă, iar Lamartine, Victor Hugo și Chateaubriand, cu toată lăturea lor declamatorie, își au și ei o parte din simpatia tânărului. Balzac i se pare meșteșugit și pretențios, deși scriitor de merit; se entuziazmează de »Indiana« lui George Sand și găsește o mare plăcere în arta naturală a cântecelor lui Béranger, spre deosebire de rafinéria cam decadentă a lui Alfred de Musset.

Ceeace întreținea vie această preocupare literară era între altele și frecventarea regulată a teatrului. Iubitorul de teatru dela Viena se entuziazmează acum pentru minunata »Comédie française«, în care pe lângă fineța actorilor, atunci, ca și acum, domnia lăudatele tradiții ale unui perfect joc de l'ensemble, rezultând din acel »amour du travail pour l'art et pour

Chestia convenției comerciale cu România. Ministrul comerțului Weiskirchner din Austria, vorbind înainte de Paști în parlamentul austriac despre convențiile comerciale dintre Austro-Ungaria și statele din Balcani a zis, că guvernul lui Wekerle l-a asigurat, că nu este contra de-a să ratifica convenția comercială cu România cu sfârșitul lui Decembrie 1909. Fostul guvern ungăr nu și-a ținut cuvântul și aceasta e cauza, că convenția comercială cu România nu e intrată în vigoare.

Față de aceste din cercurile fostului guvern al coaliției să răspunde, cu următoarea declarație:

»Ceea ce a spus Weiskirchner nu corespunde faptelor: cabinetul Wekerle nu luase nici un angajament și chestiunea ratificării convenției comerciale cu România nici n-a fost dezbătută în conferința comună a miniștrilor celor două guverne ale monarhiei dualiste.

»Dimpotrivă, cabinetul Wekerle, în conferința ce a avut o cu un alt factor competent a declarat că se obligă ca, încă înainte de sfârșitul anului 1909 să reguleze pe cale parlamentară chestiunea aplicării convenției comerciale cu România, cu condițiune, însă, ca, odată cu ratificarea, să se veteze și o lege pentru prohibirea importului de vite vii pentru toată durata acestui tratat; afară de aceasta să se fixeze în mod definitiv contingentul stabilit de cele două guverne pentru statele balcanice, în fine să se mențină așa zisa interdicere de pășunat.

»Cât despre o aplicare a convenției pe cale de decret, nici nu s-a pomenit de așa ceva.»

Campania electorală.

În cercul Trăscăului.

Alegătorii cercului electoral al Trăscăului aparținători partidului național românesc să convoacă la conferința, care se va ține Sâmbătă în 2 Aprilie st. n. a. c. la oarele 12 a. m. în Câmpeni, cu următorul program.

1. Deschiderea și constituirea.
2. Alegerea delegaților pentru conferința națională.
3. Candidatura deputatului cercului electoral Trăscău.

Câmpeni, în 25 Martie 1910. Romul Furdui m. p. Dr. Zosim Chirtoș m. p.

Candidări.

În *Abud* candidează Rosenberg Gyula. O parte din alegători voiesc pe Várkonyi Oszkár.

În *Sân-Miclăușul-mare* și în *Comloșul-mare* s-a constituit partidul muncii și și-a pus candidații.

Contele Wenkheim László a avizat prezidiul partidului muncii, că primește

la maison, les effets personnels devant toujours céder à l'effet de l'ensemble, după cum se exprimă încă azi o veche societară.

În lipsa muziceii, pentru care la Paris în 1859—1861, nu erau nici pe departe înlesnirile dela Berlin, tânărul se despăgubește printr-o cercetare foarte cu deamănuntul a muzeelor. Luni de zile urmărește cu catalogul în mână pictura din Louvre, școală după școală și epocă după epocă. Din această contemplare a marilor maestri ai picturii i-a rămas dorința de a vedea opere de artă, pentru a cărei mulțumire vor urma mai târziu călătorii spre mai toate muzeele celebre ale Europei; iar în cei dintâi ani, la Iași, tânărul ajuns profesor, se va îndeletnici în orele libere cu copierea statuelor desemnate în »Museum Pio Clementino« și »Chiaromonte«, găsite din întâmplare în biblioteca Universității; apoi îndemnat de o observare din Goethe, va ceta pe Pausania, mai ales pentru picturile lui Polygnot reînviolate de frații Riepenhausen. — Atâta bogăție de impresii artistice, adunată în copilărie și în tot cursul studiilor universitare, în chip firesc avea să se reverse într-o formă sau alta asupra vieții de mai târziu.

O călătorie spre Berlin, pe la începutul anului 1860, readuce pe tânăr în cercul mai cald al vieții familiilor ger-

candidatura oferită în cercul Chișineu, dar cu program în afară de partid.

În *Salonta-mare* iusthiștii au candidat pe Balogh Mihály. Partidul muncii candidează în 3 Aprilie pe Tisza Kálmán.

Șefii partidelor despre alegeri.

Ziarul »Neues Wiener Tagblatt« publică în numărul său de Paști, declarațiile șefilor de partid din Ungaria, despre eventualul rezultat al alegerilor.

Interviewați de un redactor de la numărul ziar, șefii partidelor s-au pronunțat astfel:

Contele *Héderváry* numai atâta a zis, că »poporul credincios transacției« și »amicii ordinei« vor învinge la alegeri.

Kossuth Fer. crede, că guvernul nu va câștiga majoritate, iar dacă va dispune alegeri nouă, își va strica poziția sa.

Justh are cele mai bune speranțe, deoarece — a zis el — agitația lui Tisza contra reformei electorale, mână poporul în tabăra partidului său.

Dr. Teodor Mihali, a zis, că partidul naționalităților, mai cu samă în urma declarațiilor lui Tisza, are puțină încredere în guvern. El a tratat de mai multe ori cu prim-ministrul în chestii politice și declarațiile lui au fost liniștitoare. *Naționalitățile n-au încheiat pact cu guvernul*, dar pretind garanții cu privire la *curățenia alegerilor*, căci altcum vor lupta cu toată puterea și contra guvernului.

Zichy Aladár a zis, că partidul popular va eși tot așa de tare din alegeri, ca și până acum, ba poate să i se înmulțească numărul deputaților.

Zichy crede, că în noua cameră, guvernul având majoritate, va supune la o revizie regulamentul camerei.

O pățanie.

Contele *Zichy Aladár* din partidul popular a voit să-și ție Duminecă vorbirea de program în Nagykanizsa. Dar alegătorii independiști și cu deosebire socialiștii l-au primit foarte dușmănos și l-au împedat a vorbi. Drumul dela gară până la oraș a fost ocupat de 8000 de demonstrați. cari injurau și huiduiau pe *Zichy*. l-au oprit apoi trăsura și între sunet de trâmbițe l-au bombardat cu pietri și cu ouă clocite. Gendarmii abia l-au putut scuti de bătaie. Când în piață a voit să vorbească *Zichy*, socialiștii au făcut un zgomot neîncetat în decurs de două oare și au aruncat cu pietri și ouă. În fine *Zichy* s-a retras în o odaie a unui hotel și aici a vorbit pe scurt, fiind de față abia 30 de ascultători.

mane. O urmare neașteptată a acestei călătorii e logodirea cu fca »consiliarului de justiție« *Kreanitz* și apoi o împărțire a timpului între Berlin, unde pregătea examenele și Paris, unde le trecu rând pe rând până la luarea licenței în drept (16 Noembrie 1861.) Intre examene și logodnă junele doctor în filozofie cade și asupra ideii de a scrie o carte filosofică în limba germană. Gândul se realizează cu atât mai repede, cu cât lucrarea era să fie în bună parte redactarea lecțiilor ținute cu un an mai înainte în cercuri private. Titlul suna astfel: *Einiges philosophische in gemeinschaftlicher Form* (Berlin, 1861). Cuprinsul acestei dintâi opere e în felul său deplin caracteristic. După o expunere populară a ideilor lui Herbart, autorul — cu prilejul ideilor lui Feuerbach despre moarte și nemurire — revindecă pentru fiecare cugetător de bună credință, ori cât de liber, dreptul de ași împărțea ideile, fără să fie moralicește bânuit. Într un alt capitol, urmează o privire asupra vieții, potrivit mai de grabă și seninătatea unui bătrân plin de experiență. E surprinzătoare în această operă asemănarea concepției despre nemurire, cu aceea exprimată în anii din urmă de cunoscutul poet Maeterlinck.

(Va urma).

De acum cinci ani.

II.

— Concluzele conferinței electorale dela 1905. —

(Fine).

III. Încât pentru eluptarea postulatele depuse în programul național și în concluzele de mai sus, poporul român se va folosi de toate mijloacele constituționale, căutând a delătura toate piedecile artificiale, ce i se pun în cale.

În deosebi asupra uestiunii participării ori neparticipării poporului român din patrie la viața parlamentară, suntem necesitați a declara, că câtă vreme nu vor fi scoase din vigoare legile electorale actuali artificial așa întocmite, ca să fie eschise naționalitățile nemaghiare de la înrăurire faptică în conducerea afacerilor țării, poporul român din țările coroanei sfântului Stefan, nedreptățit prin aceste legi, nici că poate fi reprezentat în parlamentul țării în chip demn de importanța sa politică ce o are, ca după număr a doua naționalitate din țară. Prin abuzuri oficiale la alegeri, nedreptățiti la compunerea listelor electorale, influențări violente și presiuni prin direcțiile administrative, prin plătiri permise chiar și prin lege a votului, prin corupțiuni cu bani, cu beuturi și mâncări, prin amenințări și răsunări contra acelor cari au curajul de a se opune, se face imposibilă exprimarea adevăratei voințe a alegătorilor și se falsifică opinia publică a cetățenilor. Suntem așadar plini de neîncredere față de parlamentul țării și câtă vreme va dăinui starea actuală a lucrurilor, nici un bine de la acel parlament nu așteptăm și abia credem, că vocea deputaților naționali, pe cari am isbuti a-i trimite în parlamentul din Budapesta, va fi ascultată și va putea să schimbe în spre bine situația politică mașteră, în care se află poporul românesc din patrie.

Cu toate acestea însă în considerare, că concluzul conferinței naționale de la Sibiu din 1881, prin care s-a decretat pasivitatea și li s-a impus conducătorilor politici ai poporului român îndatorarea, să se îngrijească, ca »această rezistență pasivă să devină serioasă și reală«, nu se mai poate executa corăspunzător, în considerare, că între stările actuale, binecumpenite, executarea pasivității reale întâmpină greutăți neînvigibile, iar a susținea și mai departe, că păstrăm pasivitatea, când un număr foarte însemnat al alegătorilor români nu o ar observa, ar trece de sinamăgire deșartă;

luând apoi în considerare, că demoralizarea moravurilor politice, care amenință poporul nostru prin focul de luptă al partidelor străine numai prin intrarea partidului nostru național în activitate se va putea delătura și împiedeca, considerând că aceasta e calea mai potrivită, de a educa poporul politicește imunisându-l față cu streinii seducători;

considerând că numai se poate desmînți real în fața lumii întregi falsul susținut de actualii guvernanți, că poporul românesc n-ar consimți cu scopurile politice ale conducătorilor săi, ci în marea sa majoritate ar aproba nedreptățile, ce i se fac, și considerând că numai așa vom delătura piedeca, care nelegal și volnicește s-a pus în calea organizării temeinice a partidului național precum și în calea funcționării libere a organelor acestui partid:

Conferința delegaților români ai cercurilor electorale din țările de sub Coroana Sfintului Stefan decretează prin aceasta spre realizarea programului partidului național intrarea în activitatea parlamentară a alegătorilor români în toate cercurile electorale.

IV. În senzul ordinei de zi propunem: pentru executarea acestor concluze și conducerea afacerilor electorale, conferința să exmită un comitet de 16, care comitet va avea a raporta proximei conferințe despre lucrările și activitatea sa.

V. Conferința apreciază greutățile mari, cu cari a avut comitetul național a lupta în decursul ultimului deceniu, constatată că comitetul s-a degajat de datorința

sa cu cinste, pentruce își exprimă mulțumită și raportul prezentat îl ia cu mulțumită spre cunoștință.

Cronica externă.

Regele Ferdinand la Viena. Părechea regală bulgară a sosit luni în 28 l. c. în Bulgaria, oprindu-se la Filipopole, iar miniștri, cari i-au însoțit, au mers deadreptul la Sofia.

În cercurile politice bulgare se afirmă, că peste câteva zile, regele va pleca la Viena pentru a vizita pe împăratul Francisc Iosif.

În cercurile politice locale se dă mare importanță acestei vizite la Viena.

În ce privește vizita la Constantinopole, se afirmă că ea a fost pusă la cale de diplomația vieneză, dar că aceasta a reușit să convingă diplomația rusă ca ea să-și ia răspunderea vizitei față de națiunea bulgară.

Acordul austro-rus și Turcia. Acum, după ce se cunoaște cuprinsul acordului dintre Austro-Ungaria și Rusia, ziarul »Tannin« precum și celelalte ziare turcești sunt foarte indignate, ba unele iau chiar un ton furios.

Cu deosebire nu le convine punctul 2 din acord, în care se vorbește despre egala îndreptățire a tuturor naționalităților din Turcia, ce va fi baza siguranței în statul turcesc.

Expresiunea aceasta, scrie »Yeni-Gazette« este un avertisment ce poate oricând deveni o armă amenințătoare în mâinile diplomației la adresa Turciei; dacă cele două puteri căzute de acord, ar fi îndepărtat expresiunea aceasta din textul acordului lor, interpretabili în tot felul, s-ar fi arătat cu intențiuni mai bune față de Turcia.

Vina acestei rele voințe, presa turcă o atribuie lui Iswolski, care a voit prin avertismentul său se facă aluziune la chestiunea macedoneană.

Dela masa studenților români din Brașov.

În 21 Martie v. 1910 se va celebra al IX-lea *parastas anual* pentru odihna de veci a fericților răposați, în a căror amintire s'au făcut donațiuni la masa studenților români din Brașov, în timpul de când ea există.

Iată *pomenicul* acelor, pentru a căror odihnă ne vom înălța cu acest prilej rugăciunile noastre:

Ioan (Vlad) Alexandrescu, Vasile Aiteanu, David Almășan, Carolina Andreica, Mihail Andreica, Filip Adam, Iulia Andronie, Eufrosina Axente.

Vasile Babi, Ioan Bădilă, Ioana Bădilă, Bartolomeu Băulescu, Gheorghe Bărsan, Nicolae Bărsan, Maria T. Bărsănuș, Toma Bărsănuș, Ștefan Belindescu, Maria Belu, Moise Beu, Nicolae Bidu, Teodora Bidu, Isidor Blaga, Ioan Bogdan, Gheorghe Boeriu, Zaharie Boiu, Virginia Boldor a. Pandrea, Valeriu Bologa, Mihail Pontescu, Moise Branșier, Coriolan Bredeanu, Gheorghe Broșu, Andreiu Buntoiu, Onisim Buntoiu, Elena Bunteiu, Gheorghe Buretea.

Dimitrie Cepescu, Nicolae Chiornăș, Viorel Chirtoș, Dem. Chișoreanu, Atanasiu Cimponeriu, Ana Ciuca, Gheorghe Ciurcu, Nicolae Ciurcu, Ștefan Coleș, Ioan Crăciun, Gheorghe Craioveanu, Vasile Craioveanu, Iustin Viorel Crișan.

Simion Damian, Iuliu Dan, Iustina Dan n. Popea, Ioan Dr. David, Ladislav David, Ionel Dima, Zoe Dima, Ioan Dimitriu, Ioan Dobre, Elena Dobre, Paraschiva Olga Dobrean, Domețiu Dogariu, Nicolae Dordea, Augustin Dr. Dosa, Simion Dragomir.

Eugenia Eremia, Nicolae Eremias, Ioan Făgărășian, Dionisie Făgărășian, Ioan Fleșariu, Octavian Dr. Florea, Alexe Frateș, Nicanor Frateș, Gheorghe Frigător.

Ioan Garoiu, Maria Garoiu n. Mețianu, Nedelca Garoiu, Valeriu Găvrus, Victoria Gheaja, Maria A. Gheorghiu, Gheorghe Filotea Glodariu, Vasile Dr. Glodariu, Iosif Goga, Maria Gogonea, Maria Grădinar, Ioan Grzeza, Neculae Grozea, Constantin Gurban.

Zaharie Halic, Sofia Halic, Ștefan Herța, Iosefina Hosanu, Dr. Ioan Hosanu, Ludovic Hortsmann, Zoe Hortsmann.

Iulian Ianculescu, Elena G. Ioan, Ana cav. Ioanette, Constantin Ioanides, Ana Ioanidi, Ioan Ionaș, Irimie

Iulian Jurca, Gerard László, Nicolae Dr. Leményi, Pompiliu de Leményi, Carolina Lengere, Iuliana Lissai, Mache

Grigore Maior, Ioan Mandai, Alexe Manguica, Diamandi Manole, Pompeiu Dr. Marcu, Elena Marin, Eliza Mateiu n. Comaniciu, Iosif Maxim, Laurentiu Maximilian, Frederica Meltzer, Ioan Dr. Mesotă, Traian Mețian, Emanoil Mihalovits, Cecilia Mihályi, Ioan Mircea, Nicolae Mircea, Elena Mocan, Dr. Alexandru de Mocsonyi, Ioan Moga, Susana Moldovan, Vasile Moldovan, Iosif Morariu, Ana Moșoiu, Aneta Moșoiu, Aron Moșoiu, Cornel Muntean, Iordan Muntean, Nicolae Muntean, Andreiu Mureșianu, Aurel Dr. Mureșianu.

Dimitrie Nan, Radu Negulici, Reveica Negușiu, Petru Nemeș, Ioan Neniteșcu, Constantin Nicolau, Sava Nicoară, Dionisie Nistor, Livia Nowotny.

Albert Onițiu, Alexiu Onițiu, Ioan Onițiu, Iosif Orbonaș.

Ana Panțu, Constantin Panțu, Petru Panțu, Ioan Păpău, Ana Paraschiv, Grigorie Paraschiv, Ioan Paraschiv, Simion Pasca, Gheorghe Pascu, Eugen Dr. Pătecean, Nicolae Pănciu, Ioan Perlea, Dimitrie Petcu, Ioan Petric, Lucia Petric, Romul Petric, Zoe Petric, Sidonia Petrovici, Iuliu Pipos, Sabina Piso, Maria Pop, Nicolae Pop, Eliza Popa (Nascu), Hortenziu Popea, Ioan Popea, Virgil Popea, Ioan Popescu, Emilian Dr. Popescu, Leo Popescu, Pompiliu Dr. Popescu, Zeno G. Popescu, Andrei Popovici, Ioane Popovici, Traian Vas Popu, Ciprian Porumbescu, Leontin Pușcariu, Mărinel Pușcariu, Maria Puticiu.

Olimpia Radu n. Gheaja, Dominic Rațiu, Ludovic Roman, Gheorghe Rosculeț, Flora Dr. Rozványi (Beleş), Victoria Rusu n. Oncioiu.

Iancu Saftu, Emil Sbarcea, Aurelia Secăreanu, Maria Secăreanu, Nicolau Serb, Ioan Axente Severu, Ioan Sima, Sofia Sima, Maria Socaciu, Susana Soiu n. Odor, Octavian Sorescu, Virginia Dr. N. Staicovici n. St. Blebea, Ana Stan, Carolina Stan, Toma Stanca, Haralambiu Stănescu, Hareti Stănescu, Tache Stănescu, Maria de Steriu, Radu Stinghe, Ana Stoicănescu, Nicolae Străvoiu, Ieremie G. Stroe, Ana Șona, Ioan Șona, Nicolae de Șuțai.

Ioan Tăraș, Eliza Teculescu n. Comanescu, David Terfal ga, Gheorghe Theodor, Mărioara Theodor, Ioan Tipseiu, Ecaterina Trăilă, Iancu I. Turcu.

Vasile Ureche.
Eusevia Vaida (Ioanovici), Helena Văgăreț, Iudita Vătășan, Henrieta Vauthier, Verzea, Costică Voicu, Aron Vraciu.
Vasile Zăhan.

Invităm la acest act solemn pe toți amicii și toate rudeniile iubiților răposati, precum și pe amicii și sprijinitorii mesii studenților noștri.

Brașov, în 13 Martie v. 1910.

Virgil Onițiu,
presidentul comis. administr.
a mesii stud.

ȘTIRI.

— 17 Martie v.

Conferința d-lui Dr. P. Nistor. Duminecă în 14/27 Martie și-a desvoltat d-l Dr. P. Nistor conferința anunțată despre *imunitate și seroterapie*. A explicat pe înțelesul tuturor, ce se înțelege prin imunitate și cum se poate ajunge aceasta, apoi metodele și procedura de imunizare contra bolilor mai cunoscute, cum sunt vârsatul, tusea, tifosul etc., precum și aplicarea serurilor. Conferința a fost rostită într-o limbă, care aduce mult cu limba întreprinsă în revistele și studiile de medicină din România. Publicul a aplaudat viu conferențiar.

O scrisoare de mulțumire. D-l Iosif Lemmeyer ajutor de primar al orașului Brașov, a trimis d-lui Vintilă Brătianu, o scrisoare de mulțumire pentru manifestația, pe care a avut loc la București Duminecă trecută, pentru comemorarea lui Dr. Carol Lueger. Reținem din scrisoare următoarele pasaje:

In zilele de adâncă durere, cauzată de pierderea șefului și primarului nostru Dr. Carol Lueger, toate clasele poporului român au luat parte din toată inima, la doliul nostru.

Aceasta a fost în durerea noastră o dovadă măreață și serviciul divin care a precedat-o, ne-a arătat cu câtă statornicie poporul român știe să răspundească dragostea ce-i purta defunctul nostru primar.

De aceea, vă rog primiți mulțumirile noastre cele mai vii, pentru toate aceste manifestațiuni, la care ați luat parte. De aceea dragostea pe cari noi, Vienezii, în fața marelui nostru primar o avem

pentru capitala d-tră și populațiunea ei, nu va peri nici odată, ba încă mai mult, va trece din generație în generație și cu ajutoarele lui Dumnezeu, va da roade spre creșterea și întărirea ambelor națiuni.

O serbare a Ligei. Duminecă seara s-a dat o serbare culturală de secțiunea Ligei culturale din Ploiești.

S-au executat diferite bucăți muzicale de corul Ligei. Preotul G. Chiriac din Ploiești a ținut o cuvântare despre rolul Ligei culturale, la care a răspuns d-l D. I. Ștefănescu, primarul orașului și președintele secțiunii Cămpina.

Oficiu postal în Tușnad. Cu 1 Aprilie n. c. agentura postală din Tușnad va fi schimbată în oficiu postal regulat, la care aparțin comunele Tușnad și Csikverebes.

Dela societatea de conzum din Răbrîșoara. Ni-se scriu următoarele: In comuna Răbrîșoara (Kisrebra) p. u. Naszod, comună mare cu aproape 4000 locuitori s-a înființat o societate de »conzum« deja înregistrată după lege, cu local acvitat la locul cel mai potrivit, în imediată apropiere de licența comunală, pentru care este lipsă de personal cu cunoștințe comerciale și cautiune recentă. Cine ar dori a ocupa această întreprindere pe lângă plată lunară și anumit procent din circulație, să se adreseze grabnic la presidiul acestei societăți. — *Antoniu Precup v.-protop. onor. președinte.*

Necrolog. In Monor a reposedat *Isidor Titienu* director școlar pensionat, Duminecă în 27 Martie 1910 la 2 oare dim. în anul al 70-lea al etății și al 37-lea al fericitei sale căsătorii. Inmormântarea s-a făcut Mercuri în 30 Martie 1910 la 10 oare a. m. în cimiterul de lângă sf. biserică din Monor.

Pe răposatul îl jelesc: Maria Titienu născ. Tanco soție. Constantin, Ion, Petru și Elena fii și fiică.

Incendiu din Ökörítő. Despre groznicul incendiu din Ökörítő (comit. Sătmar și cu *Curbitu*, ung. Ökörítő, din Sălăgiu) se mai scriu următoarele:

Petrecerea a decurs vesel până la orele 9, când s-a aprins un lampion, de la care au luat foc decorațiile de hârtie și apoi șura întreagă. Șura s-a umplut de flăcări și fum. Mulți dintre ei s-au înecat în fum și după aceea au ars. Cel puțin, cari au scăpat cu rane de arsuri povestesc grozăvenii, ce s-au petrecut în tumult. Au perit din unele familii toți membrii și n-au rămas decât copii mici, cari au fost lăsați acasă.

După constatarea oficioasă numărul morților este de 277, iar răniți sunt 60. Dintre morți 122 n-au putut fi cunoscuți, fiind negri și carbonizați. 45 morți sunt de pe satele din jur. Dintre răniți au mai murit 17. Au ars cu deosebire multe fete, fiindcă hainele lor subțiri au luat curând foc. Intre cei arși sunt câțiva soldați, cari veniseră acasă de Paști, apoi 2 jandarmi, țigani muzicanți, etc. Poporațiunea e cuprinsă de zăpăceală și apatie.

Un balon din Drezda în România. Luni la ora 5.30 a sosit la Târgu Jiu balonul dirigiabil »Erfurt« cu d-rul Triesche din Erfurt și fratele acestuia, Frederic, din Kiel. Duminecă la ora 6 au plecat din Drezda 16 baloane. Descinderea balonului Erfurt s-a făcut în satul Birsești (Gorj). Aeronauții sunt în plină sănătate. E-cursiunea este urmarea unui rămășișag pentru străbătarea distanței celei mai mari. In timpul coborârii cei doi călători au observat deasupra Carpaților încă două baloane.

Galătoria regelui Sârbiei. Regele Petru al Sârbiei a plecat din Moscova spre Kiev. De aici merge la O. esa și apoi la Reni. La Reni se va imbarca pe vaporul »Rusa« al societății ruse de navigație, cu care va face călătoria până în portul Samovit.

Regele Sârbiei va fi întâmpinat la Reni, din partea guvernului român de către d-l ministru Morțun.

Teatrul german. Trupa teatrală a d-lui Leo Bauer, continuă a da reprezentații cu succes splendid. Teatrul e foarte bine cercetat de public. Miercuri sara s-a dat comedia »Der Königsleutnant«, de Gutzkow, iar Joi să dă frumoasa piesă de Sudermann: »Die Ehre«. In pregătire sunt piesele: »Der grosse Name«, »Ein Ehrenwort«.

Atragem atenția publicului român asupra reprezentațiilor.

Cercul lui Stutzhart la Brașov. Astăzi Mercuri, în 30 Martie, mare reprezentație de elită High-Life. Primii artiști ai cercului se vor prezenta în costumele cele mai elegante de gală. Fie-care membru este

un artist de I-ul rang, și fie-care număr producându-se ca specialitate în felul său. In timpul pauzei Augustul cel mai bun asemenea și Clovnul prim va amuza pe Onor. public. Cassa se deschide la 7 oare. Reprezentația se începe la 8 oare seara. Bilete se găsesc toată ziua la cassa circului.

In cancelaria subsemnatului află ocupațiune cu prima Aprilie a. c. un candidat advocațial român pe lângă condițiuni favorabile. Dr. Dionisie Roman, avocat in Mediaș.

Aviz! Un pian bine conservat și alte mobile din cauza strămutării sunt de vânzare. A se adresa la administrație.

Rezolvarea unui caz concret din sfera dreptului bisericesc.

— Reflexiuni asupra articolelor cu acest titlu. —

(Fine.)

Cine nu știe, că alta e natura ordului și alta a beneficiului; ba chiar beneficiile au natură diversă. Și iarăși cine nu vede, că disciplina bisericii în chestia celibatului se referă *direct* și în prima linie la ordurile »mai mari« — și numai *indirect* și la beneficiile inseparabile de dănsule. Iar aceea e știut, că nu toate beneficiile sunt inseparabile de orduri de oficiu, căci există beneficii, cari se reg și conferesc după legile universale ale bisericii, urmând mai mult dispozițiile oficioilor corăspunzătoare și iarăși există beneficii, în cari privații au mână liberă și trec din mână în mână și se administrează după dispozițiunile și condițiunile puse de fundatorii lor privați; fără ca regulile generale bisericești statorite pentru alte beneficii să aibă ceva înăurintă asupra acestor beneficii. Și înzădar s-ar ținea îndreptățit la aceste beneficii speciale, acela care nu satisface condițiunilor speciale ale acestora, și de e îndreptățit la alte beneficii, a căror condițiuni le-a îndeplinit.

Nici nu se poate plânge unul, ca acesta, că prin dispozițiunea specială a unui om privat ori chiar a bisericii, i-s-au știrbit drepturile sale garantate de legile universale ale bisericii.

Acum nu mă estind mai mult în acest punct, voi reveni mai târziu, dacă e de lipsă; de astădată constatez numai faptul, că beneficiul din chestie e un beneficiu special, având scopul său propriu, condițiunea sa proprie, care n-are nimic nici în elin nici în mănecă cu alte beneficii de alt soi.

Așadar teologul nostru va putea fi promovat la rangul de protopop, de canonic, și de Vlădică și la beneficiile corăspunzătoare acestor ranguri și dignități, cari n-au nici o condițiune specifică sine qua non, și la cari e îndreptățit de legile bisericești.

Dar la beneficiul din chestie nu poate fi promovat, pentru că nu e adevărat celibe — și condițiunea sine qua non a acestui beneficiu e celibatul adevărat.

De altcum nu e cazul acesta cel dintâi și cel din urmă, ca atunci se dispună o lege particulară și altcum legea universală și ca un celibe de jure sa fie deschis dela un beneficiu ori rang, la care e îndreptățit un celibe adevărat.

E doară știut, că cardinalatul nu e un ord sacru și totuși preoții văduvi ori despărțiți de femei, cari în sensul legilor bisericești pot fi promovați la sacral ord al episcopatului prin o lege particulară vigentă, nu pot fi promovați la cardinalat, ci numai celibii de iure et facto.

Asemenea e cunoscut faptul, că fie-care persoană bisericească e îndreptățită la un beneficiu, dacă e deamnă de ei și totuși căți Monsignori și străini și Italiani, capacități eminente și virtuți alese, nu pot fi canonici în biserica St. Maria Maggiore din Roma, dacă nu sunt și »viri Romantici«, Romani neaoși. Eată o altă lege universală bisericească limitată de cea particulară și știrbită de e condițiune specială.

Așadar la astfel de beneficii trebuie cercată intențiunea fundatorului scopul, ce a voit să-l ajungă prin o astfel de dispoziție, căci acela e dătător de tot la promovarea unuia ori altuia la acel beneficiu.

Și scopul fundatorului beneficiului din chestie nu e mai puțin nobil, decât acela, ce a voit să-l ajungă biserica îndreptățind și pe cei însurați la ordurile »mai mari« și la beneficiile corăspunzătoare. Biserica a fost indusă la aceasta de lipsa arzătoare de adevărați celibi și ca cauza slăntă a misiunii sale pe pământ să nu sufere nici o scădere în lipsa de muncitori în via Domnului, a deschis calea și la cei însurați, cari deși-s mai inferiori după stat, nu sunt totdeauna mai inferiori și

după zel. Dar făcând aceasta, totdeauna preferă *adevărații celibi*.

Acum dacă fundatorul din chestie a pus celibatul adevărat ca condițiune sine qua non la obținerea beneficiului, nu că n-a lucrat în contra scopului bisericii universale, ci l-a interpretat în sensul cel mai drept, voind dânsul cu aceasta se atragă și să momească oarecumva pe cei chemați în via Domnului la acest stat nobil de perfecțiune, ce la noi e atât de rar și să impedece pe mulți aspiranți și ingruenți la acel beneficiu, căsătorii odată, cari sunt atât de mulți în biserica noastră răsăriteană.

Rezumând cele espuse până aci:

1) Teologul nostru nu e *celibe adevărat* și în sensul strict al cuvântului, ci e numai fictiv, prin urmare nu e celibe contemplat și recerut de beneficiile din chestie.

2) Așadar nici nu poate fi îndreptățit la obținerea lui decât în următoarele 3 cazuri:

1) Dacă în acea dieceză nu se găsește nici un celibe adevărat.

2) Dacă candidatul celibe adevărat ar fi nevrednic din alte motive.

3) Dacă meritele teologului nostru căsătorit ar excela în așa grad, încât conferirea acelui beneficiu, dânsului i-ar aduce o nouă cinste și ar servi de o nouă po-doabă pentru întreaga dieceză.

Cazul 1 și 2 se legitimează cu aceea: »ne intentio fundatoris frustratur«; iar cazul al 3-lea »ut intentio fundatoris recte interpretatur«.

Atâta am voit să zic »sine ira et studio et semper salvo meliori iudicio«.

Delalugone.

ULTIME ȘTIRI

Budapesta, 30 Martie c. Medicul poliției Dr. Dumitreanu a vizitat de nou eri ranele contelui Khuen. A constat că rana din frunte e aproape vindecată, dar cea de sub ochiu are lipsă încă de tratament medical.

Astfel deputații, cari au lovit pe Khuen vor fi dați în judecată pentru leziune corporală gravă.

Budapesta, 30 Martie. Din datele adunate de poliție s-a constatat, că ministrul Khuen a fost lovit de următorii foști deputați: Zakarias Ianos, Eitner, Markos Gyula, Hoffmann Otto, Madarász Iósef și Beck Lajos. Ei au fost citați la poliție pe mâne, 31 Martie c.

Mátészalka, 30 Martie. Ingroparea victimelor din Ökörítő s-a început eri noaptea. Cadavrele carbonizate, în număr de 122, au fost astrucate în un mormânt comun.

Din lista oficioasă a morților s'a constatat, că între cei arși sunt mulți copii dela 6—12 ani, apoi multe fete și feciori între 16—20 ani ai vârstei.

Rusciuk, 30 Martie. Judecătorul de instrucție care instruește afacerea cu răpirea cadănei Saalef, acumă devenită creștină sub numele de Rusca, a găsit vinovate 300 de persoane, cari se bucură de libertate provizorie în urma depunerii unei cautiuni între 500 și 1500 de franci.

Pe de altă parte, se continuă ancheta militară pentru a stabili responsabilitățile în brutalitățile sângeroase ale ofițerilor.

Bibliografie.

M. Străjanu: »Nerina«, un episod din viața poetului Leopardi (navele după Paul Heyse). Prețul 30 b., plus 5 b. porto.

M. Străjanu: »Legătura între filosofie« și științe experimentale. I. Înțeleșul filosofic al. Problema puterii de viață ca hotar între filosofie și știință. — Prețul 50 bani, plus 10 bani porto.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Râm.

Redactor respons: Ioan Spuderca.

Grand Hotel „Savoy“

Budapest VIII. Iózsef Körut 16 în apropiere de Teatrul Național, situat la loc de frunte central cu 120 odăi și saloane, încălzit central, lift, conduct de apă caldă și rece în fiecare odaie iluminată electrică. Restaurant de clasa primă. Camere dela 3 cor. însuș

Concurs

pentru pregătirea unui plan cum să se zidească pe viitor în orașul liber regesc Brașov.

§. 1.

Magistratul orașului liber regesc Brașov chiamă la concurență cu premiu pentru pregătirea unui plan cum să se zidească pe viitor în orașul Brașov; la acest concurs pot lua parte și experți din străinătate — din Germania și din Austria —; invită deci pe arhitecți și pe ingineri a lua parte la această concurență sub condițiile ce urmează și pe baza programului stabilit.

§. 2.

Lucrările premiânde, ce se vor prezenta, numai în acel caz vor fi luate în considerare și au drept de a pretinde premiul stabilit, dacă autorii în planurile puse din partea orașului la dispozițiunea petenților după premii — spre scopul pregătirii proiectelor lor — au dat expresiune — într-o formă și ușor de observat și destul de detaliat — tuturor recerintelor cuprinse în program, planurile cari s'au pus la dispoziție petenților și în cari recerinte programatice trebuie să fie exprimate, sunt:

a) planul de situațiune referitor la locurile externe în mărime de 1: 3600.

b) planurile de situațiune referitoare la orașul intern și la suburbii în mărime de 1: 720, mai de parte se face pendentă primirea premiului și dela aceea, că lucrările prezentate — dacă pretinde clarificarea situațiunii — să cuprindă lungimile referitoare și profilele curmezișe dela străzi schimbate și dela legături nouă de străzi sau drumuri, în fine dacă lucrările prezentate cuprind raportul explicativ prevăzut în program.

§. 3.

Aprecierea lucrărilor se va face pe baza lucrărilor înșirate. Fiecărui petent de premii îi stă în voe liberă, să prezenteze și alte planuri ulterioare, dacă crede că prin aceste adnexe ar lămurii propunerile sale.

§. 4.

Planul fundamental se poate procura dela magistratul orașului Brassó după 20 de zile socotite dela publicarea acestui concurs cu premii, dacă interesatul va depune taxa de 20 cor., prețul cât costă planul pe oraș însuș.

Tot aci se pot primi gratuit și copii aparite de pe acest concurs cu premii.

§. 5.

Alte date și esplicări mai detaliate se pot căpăta dela oficiul inginerilor orașănești.

§. 6.

Pentru proiectele generale, recunoscute de cele mai bane și mai corespunzătoare concursului cu premii s'au stabilit a se da următoarele premii:

- primul premiu . . . 8000 cor.
- al doilea premiu . . . 4000 cor.
- al treilea premiu . . . 2000 cor.

§. 7.

Premiile se adjudecă prin un juriu, a cărui sentință este definitivă. Premiile, cari eventual n'ar ajunge a fi împărțite, s'ar putea întrebuinta — dacă juriul ar propune aceasta — spre câmpărare de proiecte.

§. 8.

Juriul constă — sub prezidiul primarului orașului Brașov, din următoarele persoane ca juriu:

Prim-inginerul orașănesc Ney Bela, consilier ministerial Palaczy Antal, prof. universitar, amândoi din Budapesta.

I. G. cavalier de Schoen consilier de corte și profesor la politehnicul din Viena.

Franz Kräuter, arhitect și consilier edil al orașului Würzburg.

Peter Bartsch, arhitect și inginer în Brașov.

§. 9.

Membrii juriului se obligă a lua parte la concurență la acest concurs nici direct nici indirect prin alții.

§. 10.

Lucrările premiate sau onorate trec în exclusiva proprietate a orașului Brașov, având orașul dreptul a-le pune în lucrare sau în întregitate lor sau și numai unele părți din ele. Tot asemenea are dreptul a procede și cu alte propuneri ale autorilor, fără a fi de lipsă să mai între cu dânsii în tocmești nouă sau de a le fi datori cu alte rebonificări sau despăgubiri separate.

Autorii au dreptul de a și publica lucrările de concurs, după ce juriul s'a pronunțat, chiar și în cazul dacă acelea trec în proprietate orașului.

§. 11.

Lucrările de concurs sunt a se trimite bine împachetate și sigilate — la magistratul orașului Brassó, cel mai târziu până la 20 Martie 1911 la 12 oare de mirez; aducătorul primește adeverință oficială despre cele predate.

Lucrările intrate după acest termen nu se mai admit la concurență.

§. 12.

Lucrările de premiare nu e permis să fie subscrise de petenți, ci trebuie provăzute cu un motto (cuvânt semnificativ) totdeauna numele și locuința concurentului petent să fie bine sigilate într'un plic provăzut cu acelaș motto din afară și astfel apoi adaus lângă lucrările de premiare.

§. 13.

Dupe decidera juriului se vor expune vederii publice în Brassó timp de 14 zile toate lucrările, cari s'au prezentat pentru a fi premiate. — Locul unde și timpul când se va face această expunere se vor publica la timpul său.

§. 14.

Lucrările de concurs, cari n'au trecut în proprietate orașului Brassó concurenții au să și le reia în primire dela magistrat — restituind adeverința de primire — timp de trei luni după întâmplata expunere a lucrărilor.

După expirarea acestui termen comuna orașănească Brassó nu ia nici o răspundere asupra și pentru lucrările nerestituite.

Decidera asupra lucrărilor are să urmeze în decurs de două luni după expirarea termenului pus pentru prezentarea la concurs a lucrărilor de premiat, iară premiile se vor solvi în termen de una lună de zile socotită dela ziua, în care s'a întâmplat decidera.

Brassó, în 12 Faur 1910.

(962,1-1.) Magistratul orașănesc.

NOXIN
Cea mai bună
Cremă de
Ghete
cu patent
CHEILÉ
Se capătă în toate prăvăliile mai mari
The „NOXIN“ Co.
Londra: E. C 57, Chiswell Street
Viena XVIII.: Willy Weingartner
S. may-Strasse 13
Paris: 125, Rue Montmartre
Budapesta, VI.: Bruder-Mohelnig

Un comis român

care vorbește și scrie și limbele Germană și Maghiară de branja băcăniei află condiție la Firma

N. Gredinar

Nr. 1 Strada neagră Nr. 1

La Tipografia și Librăria A. Mureșianu, Brașov.

Important pentru vândătorii de cărți prin orașe și târguri este cartea de rugăciune

„Lauda lui Dumnezeu“

pentru credincioșii de religieuna ortodoxă română, cuprindând rugăciuni de dimineața și de seară, la sfânta Liturgie, la taina mărturisirei, precum și la alte multe rugăciuni folositoare 66 la număr pe 255 pagini, format octav mic.

Această carte de rugăciuni artistic legată este prima la Români, cari până su ma se inchinau din cărți subred legate și ordinare. Acuma nu trebuie să mână în privința acesta mai prejos de cărțile de rugăciune ale celorlalte naționalități. Prin cartea de rugăciune „Lauda lui Dumnezeu“ s'a făcut Românilor un însemnat serviciu, căci ea este o carte de rugăciune frumoasă și e pôte căpăta în diferite legături dela mai simple până la mai luxose și tôte su preț foarte moderat.

Prețul lor este:

Legătură	Cor. b.	Imit. de fildes cu catifea și inchițătoare	Cor. b.
Legătură trainică neagră și aurită cu seu țără chip sfânt	— 90	„ „ „ cu catifea și podoabă mai mare	2.65
Imit. de fildes în alb seu negru	1.60		3.10
„ „ „ cu inchițătoare	1.80		
„ „ „ cu cadriu argintat și inchițătoare	2.10		

Vândătorii de cărți primesc un rabat mai considerabil.
Tot asemenea atragem atențiunea publicului asupra „Cartei de rugăciune“ întocmite de protopresbiterul Calistrat Coca cu aprobarea consistorului episcopos ortodox-oriental din Cernăuți, care carte format mic octav, cuprindând asemenea tôte rugăciunile noastre folositoare ar fi cea mai potrivită carte de rugăciune pentru tôte școlarii.

Prețul acestei cărți:

în pânză neagră	cor. 1.—
„ „ „ ceva mai luxosă	cor. 1.20
„ „ „ format ceva mai mare	cor. 1.40

Tôte acestea se pot procura prin Tipografia și Librăria A. Mureșianu, Brașov, unde au să se adreseze și vândătorii.

MECHANICAL WORKSHOP
ELISMERT LEHIRESEBR
CSEPLŐRÉSZELEK
TELJES JÓTÁJÁSSAL
ÜZEMBEN
SÁRMIMOR
NEGYENNY
HETŐK
ELSORENDŰ
SZIVOGÁZTELEPEK
ÜZEMKÖLTÉSÉG.
LŐERŐ ÓRÁNKINT
NB. 1/2-2 FILLÉR
ÜZEMZAVAROK KIZÁRVA.
ARJEDYZÉK INGYEN.

De inchiriat

2 odăi mobilate în Piața-mare, lângul Inuți Nr. 30. Informații se pot lua la Administrația ziarului.

Abonamente la

„Gazeta Transilvaniei“

se pot face ori și când pe timp mai îndelungat sau lunar.

Administ. „Gazetei Transilvaniei“